

Könyvtárügyünk változásai az egyetemi és főiskolai könyvtárosképzés kialakulásának éveiben¹

Mint arról e lap hasábjain arról már korábban is szó esett (3K 1999. novemberi szám), az ELTE BTK Könyvtártudományi – Informatikai Tanszéke 1999-ben ünnepelte fennállásának és egyben az egyetemi könyvtárosképzés alapításának ötvenedik évfordulóját. Az ünnep alkalmából 1999. október 20-án konferenciát rendeztünk, itt hangzott el *Babiczky Bélának* – jelenlegi tanszékvezetőnk szavaival élve „tanszékünk doyenjének”, akinek 80. születésnapját tanszéki munkatársi körben is ünnepelhettük tavaly tavasszal – az előadása, amelynek fent idézett címe meleg hangú és személyes élményeket bőven tartalmazó beszámolót takart.

A Tanár Úr előadás-kezdő üdvözlő szavai egykori és jelenlegi hallgatókhoz, kollégákhoz, a meghívott vendégekhez szóltak. Az előadás vezérfonalát az a gondolat jelentette: hogyan kapcsolódott össze Babiczky Béla élete a könyvekkel és a könyvtárossággal. A Tanár Úr 1937-ben az esztergomi bencés gimnáziumban letett érettségi vizsga után iratkozott be a *Pázmány Péter Tudományegyetem bölcsészkarának magyar–német–művészettörténet szakára*. Tanárai között voltak a magyar szakon irodalomból Horváth János, Alszegehy Zsolt és Galamb Sándor, nyelvészetből Zsirai Miklós és Pais Dezső; a német szakon Schwartz Elemér, Thienemann Tivadar és Pukánszky Béla; a művészettörténet szakon Hekler Antal, később Gerevich Tibor. A magyar irodalomtörténeti szeminárium tanára, Keresztury Dezső olyannyira megkedvelte a névsorban elsőként szereplő és így a legelső szemináriumi dolgozatot készítő Babiczkyt (a felolvasott dolgozat témája az ősi magyar költészet és epika volt), hogy a szemináriumok utáni, a Körúton a szerkesztőségig² megtett, egy éven keresztül tartó sétáikon „különórákat” tartott a magyar irodalomtörténet rejtelméről. Galamb Sándor drámatörténeti előadásai és személyes támogatása pedig újabb, az irodalomtól egyáltalán nem távol eső terület felé indították a Tanár Urat: egyetemi tanulmányaival párhuzamosan beiratkozott az *Országos Filmegyesület Filmiskolájába* (később az *Országos Színészegyesület Színészképző Iskolája*), és 1941 júniusában kézhez kapta színészi-rendezői diplomáját. 1941–42-ben a filmes szakmával való kapcsolatot összesen kilenc filmben,

- 1 *Az itt következő beszámolót Babiczky Béla elhangzott előadásának videófelvevétele, a Tanár Úrtól kapott írásos anyagok és a Vele való többszöri konzultáció után állítottam össze. Bizalmát és a lehetőséget, hogy egyetemista éveim Tanára – az ETO rejtelmeibe vezetett be négy féléven keresztül – szavait és gondolatait én örökíthetem meg, ezúton köszönöm meg.*
- 2 *Az Új Magyar Irodalmi Lexikon szerint Keresztury ebben az időben a Pester Lloyd irodalmi és kulturális rovatát vezette.*

közöttük a *Sárga rózsá*-ban és a *Tavaszi szonátá*-ban való rendezőasszisztensi közreműködés, a színházzal pedig egy *Az ember tragédiája*-előadás és egy *Huszka-operett* segédrendezői feladatai hozták meg. E végzettségéhez kapcsolódott a Szinyei Merse Jenő kultuszminisztertől az 1942/43-as tanévre kapott olaszországi ösztöndíj is, amelyet a római Filmfőiskolán (*Centro Sperimentale di Cinematografia*) töltött filmoperatóri és laboratóriumi szakon. Az Olaszországban szerzett tapasztalatokat 1943 folyamán a szakajtóban több tanulmányban publikálta.

Babiczky Béla konferencián elhangzó előadásában többször idézte olvasmány-élményeit. A szülői házban meglévő könyvgyűjtemény, az ott megtalálható kortárs folyóiratok – *Nyugat*, *Új Idők*, *Toll* – mellett a leginkább meghatározó élmény *Babits Mihály és Szerb Antal* európai és magyar irodalomtörténete volt. A Tanár Úr felidézte az *Egyetemi Könyvtárban* és az *irodalomtörténeti tanszék könyvtárában* gyakran zárásig ott töltött napokat és az állandóan forgatott *Régi Magyar Költők Tára* köteteit. Egyetemi hallgatóként továbbra is személyes kapcsolatban maradt a Kisorosziiban megismert Áprily Lajossal is³. Babiczky édesapja Kisorosziiban volt körorvos, így az Áprily-gyerekekkel, Jékely Zoltánnal, Endrével és Mártával való barátság mellett a kapcsolat a Tanár Úrnak később lehetőséget biztosított a *Baár-Madas Leánynevelő Intézetben* az Áprily-lakás felkeresésére is, hiszen 1934-től Áprily itt volt igazgató...

Az 1941. szeptemberében kelt egyetemi abszolutórium távolról sem jelentette a tudományos munka végét. A szakdolgozat – a későbbi doktori disszertáció – kiválasztásának is személyes oka volt. A Tanár Úr hosszú éveken keresztül foglalkozott *Nil (Rozsnyai Kálmánné sz. Dapsy Gizella, 1885–1940) költészetével* annál is inkább, mert a költőnő a család régi ismerőse, barátja és Babiczky édesapjának költőtársa volt. Ady Lajos mellett kettőjük nevéhez kapcsolódott Debrecenben az Ady-kör és az Ady Társaság működésének szorgalmazása. Babiczky Béla doktori disszertációja első változatát Horváth Jánoshoz nyújtotta be, a dolgozat bírálatát Alszegehy Zsolt professzor készítette el. Doktori diplomája 1946 júniusi keltezésű.

A második világháború és a hadifogság után 1946-ban Babiczky Béla egy volt egyetemi évfolyamtársa, a tájékoztatási, majd belkereskedelmi miniszter és budapesti főpolgármester, Bognár József és Keresztury Dezső tanácsára a *Magyar–Szovjet Művelődési Társaságnál* helyezkedett el a kulturális osztály vezetőjeként. Egyik legfontosabb feladata egy természettudományi, irodalomtörténeti és művészeti előadásokat összefogó szabadegyetem megszervezése volt, ehhez segítséget az egyes szakterületeken Péchy Blankától, Major Tamástól és Balázs Bélától ka-

3 *Az 1957-ben tanszékvezetővé lett Kovács Máté élete is Kisoroszihoz kötődött néhány évvel később, 1945 után; lám, a sorsok mennyire összefonódnak. Maga a Tanár Úr is említette előadásában, hogy Fülöp Géza sokszor hivatkozott Kovács Máté életének e fontos epizódjára. Fülöp a Kovács Máté emlékkönyv (Bp., MKE, 1983.) lapjain örökölte meg ezt a történetet: „A falu szovjet katonai parancsnoka elrendelte a tanítás és a munka megkezdését is. Két pedagógust találtak akkor ehhez Kisorosziiban, Áprilyt és Kovács Mátét. Új tankönyv még természetesen nem volt; a hatosztályos elemi népiskola alsó három osztályában Kovács Máté olvastatta a gyerekekkel Petőfi János vitézét, a felső háromban pedig Áprily Arany Toldiját. Egy falusi népiskolában két legnagyobb 19. századi klasszikusunk két nagy népi alkotását, két kiváló tanár.”*

pott. A későbbiekben fontos szerepe volt az előadások nyomtatásban való megjelentetésében és egy Magyar Nemzeti Múzeum-béli könyvkiállítás megszervezésében. Folyamatosan kapcsolatban volt az akkoriban a Múzeum körüli egyetemi épületekben működő Egyetemi Nyomdával is, hiszen itt működött a Diárium szerkesztősége, és a lap gyakran jelentette meg cikkeit, tanulmányait.

A Tanár Úr élete nem sokkal később konkrétan összekapcsolódott a könyvtári munkával: Zalai Zoltán meghívására állást vállalt az 1945-ben rendelettel létrehozott, majd 1947-ben újabb rendelettel⁴ megerősített *Országos Könyvtári Központ* munkájában. Feladataul a korábbi Könyvforgalmi és Bibliográfiai Központtól örökölt és a későbbiekben a KMK Szakkönyvtára alapgyűjteményét képező könyvállomány válogatása, az idegen – főleg francia és német – nyelvű anyag szakozása, osztályozása volt (minden bizonytalansággal itt szövéődött „egész életre szóló barátság” az ETO-val...), de sok annotáció és referátum elkészítésében is szerepe volt a Tanár Úrnak. Munkája mellett részt vett a munkahelye által szervezett három hónapos könyvtárosképző tanfolyamok egyikén. A tanfolyamon tanító tanárai máig ható mesterek és könyvtári szakemberek voltak: Mátray László, Sebestyén Géza, Haraszthy Gyula, Waldapfel Eszter, Kőhalmi Béla, Fitz József, Kéki Béla, Csapodi Csaba, Walleshausen Gyula, Sallai István. Az előadások anyagának (sokszorosított formájú kiadásainak) sajtó alá rendezésében már neki magának is szerepe volt⁵. Szintén fontos megbízatás volt az OKK munkatársaként Babiczky számára az államosítás alá eső szerzetesi könyvtárak állományának válogatása és az értékek mentése. Borsa Gedeonnal, Dörnyei Sándorral és Reményi Erzsébettel alkotva csapatot – néha igen kalandos körülmények között – dolgoztak rendszeresen budapesti és vidéki (Sopron, Kőszeg) helyszíneken. A konferencia-előadáson elhangzott, ma már anekdota-számba menő történetek éjszakai hófűvás közepette megtett, csaknem határsértésbe és aknazaras területre lépésbe torkolló, lovas határőrök által „jó útra térített” gyaloglásokról, éjfél utáni könyvellenőrzésekről és államvédelmi hatósági tiszteknek a könyvek tartamával kapcsolatos ügyes és okos „félrevezetéséről” szóltak. Az OKK tevékenysége 1952-ben rendeleti úton⁶ megszűnt; utolsó igazgatója, Waldapfel Eszter hívta fel Babiczky Béla figyelmét arra, hogy az ELTE bölcsészkarának keretei között néhány éve működő Könyvtártudományi Tanszék akkori vezetője, Varjas Béla oktatói munkatársakat keres tanszékére.

1952 szeptemberétől tehát – immár Haraszthy Gyula tanszékvezetősége idején – Babiczky Béla tevékenysége már nemcsak a könyvtárakkal, de az egyetemi szintű könyvtárosképzéssel is összekapcsolódott – és tartott egészen nyugdíjba

4 *A Tanár Úrtól kapott iratok pontosan idézik e két rendelet adatait: 11.170/1945.XII.8. M.E.sz. és 3.730/1945.III.23. M.E.sz. rendelet.*

5 *Az előzőekben említett iratok a következő, 1951-ben az OKK gondozásában megjelent kiadványokat sorolják fel: Kondor Imre: A Budapesti Műszaki Egyetem; Láng Imre: A Központi Technológiai Könyvtár; Pogány Ö. Gábor: Múzeumok és könyvtárak; Dienes László: A szocialista társadalomépítés és a könyvtárak; u.ő: A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár; Sallai István: A magyar népkönyvtárügy; Takács József (szerk.): Könyvtárügyi jogszabályok gyűjteménye.*

6 *Ismét a Tanár Úr irataira támaszkodva: 2042/13/1952. MT határozat.*

vonulásáig. A tanársegédi státusz a tanítás mellett nagyon hamar egyetemi jegyzetek megírását, összeállítását is magával hozta: ezek sora a Felsőoktatási Jegyzetelátó Vállalatnál 1953-ban és 1954-ben megjelentett, a *magyar könyvtárügy szervezetét* bemutató két kötettel kezdődött, majd 1955-ben a *Bibliográfia* című, többkötetes összeállítással folytatódott⁷. Az egyetemi ranglétrán való „fölfelé lépkedés” jegyében egy-egy időszakban a Tanár Úrra bízott a Könyvtártudományi Tanszék vezetése is. Először, egyelőre még nem hivatalosan akkor, amikor az 1950-es évek közepén az egyetemi oktatási reformnak „köszönhetően” – amely szétválasztotta a bölcsészkart nyelv- és irodalmi, ill. történelmi szakokra úgy, hogy a könyvtárosok az utóbbihoz tartoztak – Szauder József, majd később Nagy Miklós más tanszékek vezetőiként csak néha „sétáltak át” a pótlólag rájuk bízott Könyvtártudományi Tanszékre. Nos, ez azt jelentette, hogy Babiczky Béla végezte a vezetői munka legnagyobb, gyakorlati részét az előadók meghívásától kezdve a tantervek kialakításán keresztül az órarendek összeállításáig. Mindezt természetesen úgy, hogy közben oktatói munkáját folyamatosan ellátta. Második, most már hivatalos tanszékvezetői megbízása 1978 és 1980 közé esett. A tanszékhez kötötte, ugyanakkor szélesebb körű kapcsolatainak kialakítását is jelentette az *ETO magyarországi kiadásainak elő- és elkészítése* érdekében Veredy Gyulával, Haraszthy Gyulával és Sebestyén Gézával együtt végzett munkája, amely FID-tagságának köszönhetően nemcsak a KGST-országok, de a hágai központon keresztül Nyugat-Európa felé is megnyitotta a könyvtáros szakma határait.

A Tanár Úr konferencia-előadásában fontosnak tartotta felsorolni a Tanszék vezetőinek hosszú névsorát⁸: Varjas Béla (1949–1952), Haraszthy Gyula (1952–1955), Szauder József és Nagy Miklós (1955–1956), Kovács Máté (1957–1972), Kiss István (1972–1978), Babiczky Béla (1978–1980), Dán Róbert (1980–1986), Fülöp Géza (1986–1994). A felsorolás után a Tanár Úr Kovács Mátéval kapcsolatban kiemelte, hogy kettőjük ismeretsége akkor kezdődött, amikor Babiczky Béla az OKK munkatársaként látogatást tett a Kovács Máté által vezetett debreceni Egyetemi Könyvtárban. Itt nemcsak a szakmai feladatokról ejtettek szót, hanem a városhoz kötődő közös múltat is felidéztek: a Tanár Úr debreceni születésű, Kovács Mátét pedig egyetemi tanulmányai és pedagógusi pályájának első éveit kapcsolták Debrecenhez. E közös múlt is sokat segített abban, hogy tanszéki, szakmai munkakapcsolatuk a hosszú évek alatt végig harmonikus és termékeny volt. A tanszék életének másik legmeghatározóbb korszakaként Babiczky Béla a Fülöp tanár úr vezette időszakot nevezte meg.

7 *És tart természetesen napjainkig: én is azok közé tartozom, akik az osztályozásméleletet és -történetet a Tanár Úr későbbi jegyzetéből tanultuk (Bevezetés a könyvtári osztályozás elméletébe és gyakorlatába, Bp., Tankönyvkiadó), és arról sem feledkezhetünk el, hogy a Tanár Úr társszerzőként kolléganőnk, Barátné Hajdu Ágnes mellett aktív részese volt a legutóbbi osztályozással kapcsolatos tankönyv (Bevezetés az információkereső nyelvek elméletébe és gyakorlatába) létrehozásának is.*

8 *Mivel az előadás elhangzásakor is volt egy kis félreértés a felsorolás sorrendjét és teljességét illetően (a hallgatóság soraiból hívták fel a Tanár Úr figyelmét arra, hogy Dán Róbert nevét nem említette), tanszéki könyvtárosunk, Nagy Ildikó segítségével igyekeztem a listát pontosítani.*

A konferencia-előadás ezután rövid könyvtártörténeti kitérőt tett azzal, hogy a Tanár Úr felidézte Széchényi Ferenc könyvtáralapító tevékenységét (Michael Denis szavait idézve a Széchényi-gyűjtemény katalógusköteteihez írt előszóból), és ismertette Eötvös Józsefnek a magyar könyvtárügyben betöltött többszörös és fontos szerepét. A befejezésként felépített gondolatmenet onnan indult, hogy jelezte a tényt, az ország könyvtáros-nemzedékeinek milyen nagy százaléka került ki a Könyvtártudományi Tanszékről; majd folytatódott azzal, hogy felhívta a figyelmet a számítástechnika oktatásának bevezetésében játszott úttörő szerepre a könyvtárosképzésben. Ennek kapcsán a Tanár Úr kitért az ELTE bölcsészettudományi és természettudományi karának az 1970-es évek végén induló és gyorsan gyümölcsözővé váló együttműködésére, valamint a TTK-s szakokra való áthallgatás lehetőségének megteremtésére: a magyarral és a történelemmel való szakpárosítás matematikával, fizikával, földrajzzal való kibővítésére. Babiczky Béla előadásának befejező mondatai azt a kívánságot fejezték ki, hogy maradjon meg továbbra is a filozófiai tudományok tanárainak és hallgatóinak legújabbban kialakult érdeklődése a modern technika és az informatika tudománya iránt, ugyanakkor tanár és hallgató egyaránt munkálkodjon azon, hogy e modernség összeegyeztethető legyen a humánus értékek megőrzésével is.

Beszámolómban befejezésként szeretnék – ahol előadása és jegyzetei erre lehetőséget adtak, szó szerint is – idézni az azokból az anyagokból, amelyeket konzultációink, beszélgetéseink alkalmával a Tanár Úr a rendelkezésemre bocsátott. Bízom benne, hogy itt idézett mondatai egy majdani tanszéktörténeti monográfia Babiczky Béla tollából született kiindulópontját jelentik majd:

„A tanszék az ELTE Bölcsészkarán 1949. szeptemberében indult. Az alapvizsga letétele után nyílt lehetőségük a hallgatóknak arra, hogy egyik szakjuk elhagyásával a könyvtáros szakon folytathassák és fejezhessék be egyetemi tanulmányaikat. A tanszék létrehozója és három éven keresztül vezetője Varjas Béla irodalomtörténész, a Széchényi Könyvtár főigazgatója volt. Az oktatásba az OSZK több jeles munkatársa (sajtótörténész, könyvtörténész, kéziratár) kapcsolódott be. Varjas Béla (könyvtörténet, könyvtárügy története) oktató munkáját több kiváló munkatárs támogatta speciális témájú kollégium, gyakorlat tartásával, pl. Dezsényi Béla (sajtótörténet), D. Szemző Piroska (hirlaptári munka), Goriupp Alisze (címleírás, katalógizálás, katalógus), Haraszthy Gyula (osztályozás), Waldapfel Eszter, Kőhalmi Béla (bibliográfia, könyvtárügy). Az oktatás részben azokra az előzményekre is alapozott, amelyek az OKK-ban tartott háromhónapos könyvtáros szaktanfolyamok előadói révén alakultak ki. Az OKK egyébként több könyvtár szakos egyetemi hallgatót is fogadott könyvtári gyakorlatra. 1951-ben megszületett a levelező oktatás egyetemi és főiskolai bevezetéséről szóló MN 128/1951. VI.17. sz. rendelet, amelyet a Kulturális és Népművelési Minisztérium 1.550/27. 1951.VIII.26. sz. végrehajtási uasítása is követett. Az 1952/53-as tanévtől Haraszthy Gyula kapott tanszékvezetői egyetemi tanári kinevezést, ő előzőleg az OSZK-ban, majd a Közgazdasági Egyetem Könyvtárának igazgatójaként széles körű könyvtárosi tapasztalatokkal rendelkezett. Az OKK augusztusi megszüntetése után 1952 őszen kapott tanársegédi kinevezést a tanszékre Babiczky Béla. Ebben a tanévben a Könyvtáros Tanszék továbbra is előző helyén, a Rákóczi úti egyetemi épületben maradt, ahol egy tanári (tanszékvezetői) szoba és két előadói és szemináriumi helyiség állt az oktatás rendelkezésére. Ebben a tanévben a végzett hall-

gatók közül négyen a tanszéken maradtak gyakornokként: Sz. Ady Mária, Nagy Katalin, Bauer József és Léces Károly. Feladatuk elsődlegesen a gyakorlatok és szemináriumok vezetése volt, egyébként a tanszék ügyintézésében vettek részt. 1953-ban megkezdődött a hallgatók számára sokszorosított egyetemi jegyzetek megjelentetése. Egyetemi oktatómunkája mellett Babiczky Béla külső felkérésre a Közgazdasági Dokumentációs Központban is tartott előadásokat. Ezek anyagát a hallgatók számára ott sokszorosították. A Könyvtáros Tanszék életében az 1953/54. tanév kezdetén nagy jelentőségű esemény volt, hogy a Rákóczi úti épületből átköltözött az Egyetem Bölcsészeti Karának épületébe, a III. emeletre. A tanszékvezetői szobán kívül egy oktatói és könyvtári célra szolgáló szoba állt rendelkezésre, továbbá egy szemináriumi szoba a gyakorlatok és előadások számára. A tanszék oktatói ugyanazok maradtak, mint az előző tanévben, de a gyakornokok tanársegédi kinevezést kaptak. A tanszéken a külső előadók száma szaporodott, mivel időközben újabb alsó évfolyamok nőttek fel. A külső előadók oktatói szobákban voltak elhelyezhetők, pl. Kőhalmi Béla (nyugdíjban), Szentmihályi János (Egyetemi Könyvtár), Fodor Zoltán (MTA Könyvtára), Mezey László (MTA Irodalomtudományi Intézete), Kiss Jenő (SZOT Központi Könyvtára), Szepesváry Tamás (OMIKK). Ebben az időszakban a könyvtárosképzésre hatást gyakorolt a könyvtárak felsőfokú irányításában, törvényi szabályozásában beállott változások sora, az első országos könyvtáros konferencia és a Népművelési Minisztérium keretei között létrehozott Könyvtárügyi Tanács tevékenysége. Az 1953/54-es és az 1954/55-ös tanévben is több jegyzet jelent meg. Az 1954/55. és az 1955/56. tanévben az egyetemi reformok a Könyvtártudományi Tanszék tanterveit is érintették. A bölcsészkart két további karra osztották: nyelv- és irodalom kar, történelmi szakok (művészettörténet, néprajz, könyvtár stb.), továbbá megkülönböztették a tanár és nem tanár szakokat. Mindez zavarokat okozott a felvételi vizsgák és a szakpárosítások, valamint az órarendek tekintetében. A Könyvtártudományi Tanszék vezetését az egyetemi oktatás átmeneti összekuszálódása után az 1956/57. tanév második felében Kovács Máté vette át. Itt kell megemlíteni, hogy Fülöp Géza, aki az egyetemi könyvtárosi diplomát a legelsőik között kapta meg a tanszék létrejötte után, újra felvette a kapcsolatot a Könyvtáros Tanszékkel. 1959-től félállású, majd 1961-től egész állású tanársegédként vett részt az oktatómunkában. Az 1960. évi oktatási reform után az 1961/62-es tanévtől kezdve az esti és a levelező könyvtárosképzés kísérleti tantervek alapján működött. 1961-ben tanterv és vizsgarend készült a hároméves kiegészítő szakra jelentkező, más egyetemi diplomával már rendelkező könyvtárosok számára. Az 1963/64. és az 1964/65. tanévekben egyéves felsőfokú dokumentációs tanfolyamokra került sor a tanszéken. A könyvtár szak nappali tagozatán e két tanévben volt az addigi legtöbb hallgató: az évfolyamok összlétszáma 190 főt tett ki. 1970-ben a könyvtár szakot B-szakká minősítették, így működött négy tanéven keresztül. Az esti tagozat 1971-ben megszűnt, helyette a kétéves kiegészítő szak került beindításra. 1974-től az egyetemi könyvtárosképzés végre újra ötéves és kétszakos! Erre lehetett felvételiztetni!”

összeállította: Hangodi Ágnes

Az Országos Széchényi Könyvtár Könyvtártudományi és Módszertani Központja az OSZK restauráló osztályával közösen, a Nemzeti Kulturális Alapprogram támogatásával

Állományvédelmi alapismeretek

címmel továbbképző tanfolyam-sorozatot hirdet.

A tanfolyam célja: három különböző könyvtártípusban dolgozó könyvtárosok és raktárosok részére rendszerezett, megelőző állományvédelmi alapismeretek nyújtása.

A könyvtártudománynak ez a területe nem szerepel a könyvtárosképző intézmények tananyagában, a ma dolgozó könyvtárosoknak csak esetleges, hiányos és nem mindig korszerű ismeretei vannak/lehetnek a megelőző és helyreállító állományvédelem minden könyvtárban alkalmazandó módszereiről és lehetőségeiről.

A tanfolyamot három naposra, 20 órára tervezzük; a 20 óra kb. 60:40 arányban oszlik meg az elmélet és a gyakorlat között; a gyakorlati órák egy részét külön, a másik részét az elméleti órákba ágyazva tartjuk. A tanfolyamokat elsősorban az OSZK restauráló osztályának munkatársai tartják, szükség esetén más, külső szakemberekkel kiegészítve. A hallgatók írásos tananyagot, vezérfonalat kapnak, valamint mintadarabokat, egyes állományvédelmi eljárásokhoz használható eszközökből.

A hallgatók a kurzus elvégzéséről tanúsítványt kapnak.

Időtartam: 3 nap (20 óra), 9.00–16.30-ig

1. kurzus (2000. március 29–30–31.)

megyei és városi könyvtárakban a könyvraktárakért felelős könyvtárosok, olvasószolgálatos/kölcsönző és a helytörténeti gyűjteményekért felelős könyvtárosok részére;

2. kurzus (2000. április 12–13–14.)

szakkönyvtáraknak az állomány megóvásáért, védelméért (is) felelős könyvtárosai részére;

3. kurzus (2000. április 26–27–28.)

régi állománnyal is rendelkező **iskolai könyvtárak** könyvtárosai részére.

A három tanfolyam tananyaga azonos, azért választottuk mégis szét hallgatóinknak könyvtártípusonként, mert a speciális problémákat így könnyebben tudjuk megbeszélni. Ha valakinek nem a könyvtártípusának kijelölt időpont a megfelelő, akkor jelentkezhet egy másik időpontra, a másik könyvtártípushoz.

Részvételi díj: 2.000,- Ft/fő/kurzus

Kérjük, hogy a jelentkezéseket (az időpont megadásával) **2000. március 10-ig** az alábbi címre küldjék: OSZK KMK oktatási és módszertani osztály 1827 Budapest, Budavári Palota F. épület vagy kasza@oszk.hu

További információt a 22-43-819-es telefonszámon Kasza Irma, a tanfolyam felelőse ad.

Budapest, 2000. február 17.

Üdvözléssel:

dr. Csapó Edit
osztályvezető

Kastaly Beatrix
osztályvezető